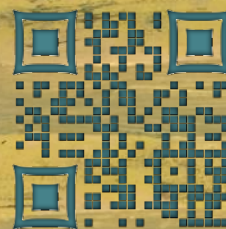

ORMOŽANČEK

Glasilo | Osnovna šola Ormož | številka 2 | 2022/2023

12

KOLOFON

2. številka, šolsko leto 2022/23;
priloga Zlati Ormožanček

Ormožanček je glasilo Osnovne šole
Ormož. Izhaja 2-krat letno.

IZBOR GRADIV: Tina Zadavec, prof.,
Stanka Hebar, prof., mag. Mateja Meško,
Nataša Kolar, prof., Janja Rudolf, prof.

JEZIKOVNI PREGLED:

Tina Zadavec, prof.

GRAFIČNA PODOBA:

Janja Rudolf, prof.

OBLIKOVANJE:

Renata Pučko, prof.

FOTO ZGODBA:

Nina Rajh, prof.

ZLATI ORMOŽANČEK:

Urška Stanko, prof.

FOTOGRAFIJE: arhiv OŠ Ormož

NASLOVNICA: Lana Korošec, 7. b

Sem Zdravko in sem
maskota OŠ Ormož.

Popeljal vas bom skozi naš
šolski časopis
Ormožanček.

OSNOVNA ŠOLA ORMOŽ
Znanje | Varnost | Odgovornost | Ustvarjalnost

Osnovna šola Ormož
ORMOŽANČEK
TV

Šolska TV-oddaja

Vsak četrti petek ob 20. uri
na KTV Ormož

Poskeniraj kodo in
obišči YouTube kanal

Šolska novinarska ekipa ob časopisu Ormožanček ustvarja tudi TV-oddajo Ormožanček. V okviru izbirnega predmeta *televizija* nastaja šolska TV-oddaja »Ormožanček TV«. Pri nastajanju oddaje učenci pod mentorstvom dr. Nataše Rizman Herga pripravljajo aktualne vsebine in se predstavijo v vlogi novinarjev, napovedovalcev, snemalcev, oblikovalca naslovnice, fotografov, scenarista in montažerjev. Novinarska TV-ekipa so: Patrik Bogša (7. a), Julija Ivanuša (8. b), Mija Kirič (9. b), Larisa Kociper (8. b), Marina Kociper (9. b), Iva - Tia Kolarič (8. b), Ela Lukačič (7. a), Tia Pevec (7. b), Nejc Rašl (7. a), Arina Shaplavska (7. a), Diana Sivachenko (7. b) in Neža Zorko (7. a).

Arhiv oddaj TV-Ormožanček ter ostale posnetke, ki so nastali v šol. letu 2022/2023, najdete na YouTube kanalu OŠ Ormož s pomočjo QR-kode.

Dragi učenci, delavci šole, starši in vsi, ki ste del naše šolske skupnosti. Hitro se približuje zadnji šolski dan šolskega leta 2022/2023 in počasi se v mislih že pripravljamo na poletje, ki je pred nami. Ob tej priložnosti je prav, da pogledamo v Ormožančku zbrane naše skupne dosežke in se jih veselimo.

V iztekajočem se šolskem letu smo kot učeča se skupnost pokazali, da nam je mar do znanja, prijateljstva, medsebojne pomoči, lepe besede, prijaznega pogleda in iskrenega nasmeha. Blesteli smo v znanju. Učenci ste s svojimi dosežki dokazali, da ste marljivi, željni novega znanja in polni radovednosti. Posebno bi rad pohvalil vse tiste, ki ste se soočili z na videz nemogočimi izzivi, se učili iz neuspehov in napak, vendar kljub temu niste obupali.

Naši mladi umetniki ste ustvarjali v različnih zvrsteh umetnosti – od likovnega ustvarjanja do plesa, petja, gledališke in lutkovne igre, recitiranja, poezije ... Pokazali ste svojo strast do umetnosti, talent in veliko ustvarjalnosti. Skozi šolsko leto ste tako bogatili različne šolske dogodke, šolsko televizijo Ormožanček TV in časopis Ormožanček.

Bili smo aktivni na področju športa, ekologije, podjetništva in raziskovanja. Radi smo zahajali v šolsko knjižnico, raziskovali svet robotike in računalništva. Naše v šoli vzgojene rastline so našle svoj novi dom na prenekaterem vrtu v našem mestu in okolici.

Zaključujemo še eno uspešno šolsko leto, ki ga ne bi bilo brez vaše podpore, razumevanja in nenehnega sodelovanja, spoštovani starši. Vse vaše napore – od pomoči pri domačih nalogah, do podpore pri šolskih projektih in prisotnosti na šolskih prireditvah – zelo cenimo. Verjamem, da samo skupaj z vami lahko pišemo uspešne zgodbe vaših otrok in naše šole.

Hvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali soustvarjati uspešno zgodbo naše šolske skupnosti v tem šolskem letu, in vsem, ki verjamete v naše vrednote, vizijo in poslanstvo. Želim vam mirno, sproščeno in brezskrbno poletje.

Aleksander Šterman, prof.,
ravnatelj

Ela Paušner, 5. a, Hiške

KAZALO

Razred se predstavi	4
Raziskujemo in zapisujemo	6
Od tu in tam	7
Zdravko bere in priporoča	9
Zdravkova ustvarjalnica dobrih idej	9
Naša ustvarjalnica	11

Foto zgodba	20
-------------	----

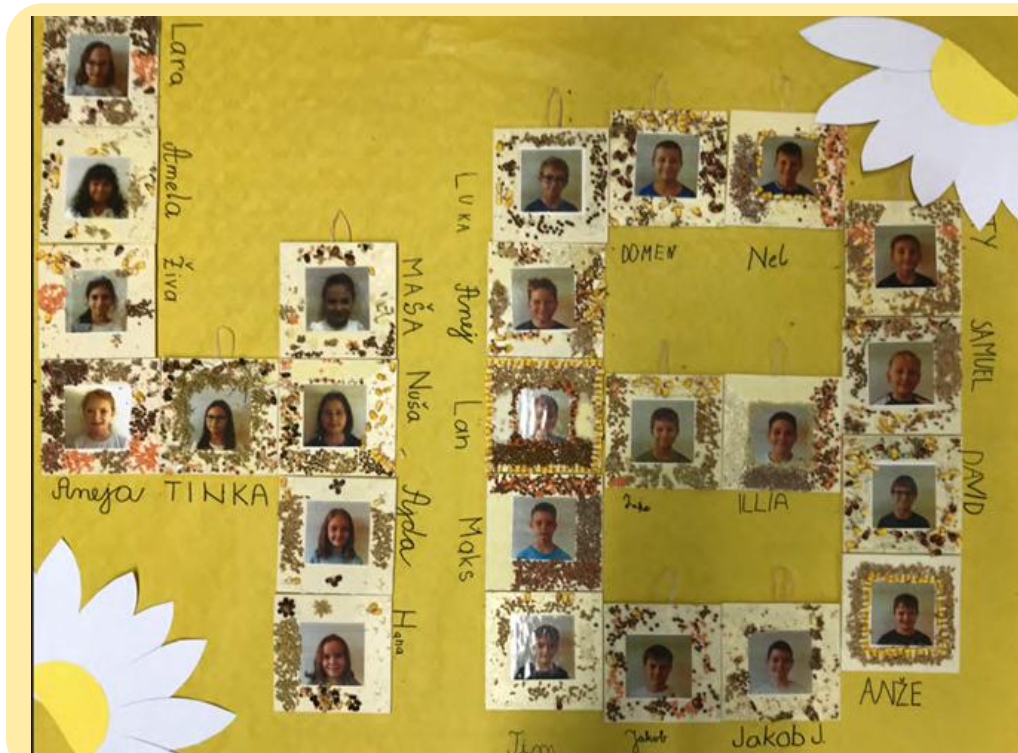
Intervju	24
Pod drobnogledom	26
Razred se predstavi	28
Od tu in tam	29
Bili smo uspešni	35
Med knjižnimi policami	37
Ustvarjalnica	40
Eko strip	44
Križanka	47

RAZRED SE PREDSTAVI

2. B SE PREDSTAVI

RAZRED SE PREDSTAVI

Vsi se močno trudimo,
Ekipno sodelujemo,
S prijatelji se družimo.
Enaki in enkratni smo,
Lepo se obnašamo
In v šolo radi hodimo.

4. B SE PREDSTAVI

5. B SE PREDSTAVI

5. b-razred smo,
radi se zabavamo.
Vsi radovedni smo,
radi si pomagamo.
Smo malo nagajivi,
a tudi pozabljivi.
Včasih se skregamo,
a vedno se pobotamo.
Skupaj vsi držimo
in se veselimo.
Kot velika družina smo,
5. b! HO, HO, HO!

Ela Štiber, 5. b

RAZISKUJEMO IN ZAPISUJEMO

Kulturna dediščina Ormoža skozi oči učencev 3. a

Učenci 3. a smo v sklopu Naš kraj raziskovali kulturno dediščino mesta Ormož. Pri delu so nastali zanimivi zapisi, iz katerih smo oblikovali svojo knjigo.

VTISI UČENCEV OB RAZISKOVANJU ORMOŽA

Všeč mi je bilo, ko smo iskali podatke na tablicah. Ni mi bilo všeč, ko sta se pri delu sošolki igrali na tablicah, namesto da bi iskali podatke. Drugače mi je bilo super!

Nika

Všeč mi je bilo, da smo bili na tablicah, da smo sodelovali v skupinah in da nam je uspelo narediti lep izdelek.

Ema K.

Imela sem se lepo. Ko smo delali s tablicami, mi je bilo zabavno. Vesela sem, ker sem delala v skupini.

Maša

Ko smo raziskovali, mi je bilo zanimivo delo v skupini, saj smo na tablicah našli veliko zanimivih podatkov.

Aneja

Bilo mi je všeč, da smo v skupini raziskovali v knjižnici, da smo delali s tablicami. V skupini se nismo niti enkrat skregali.

Tea

Ko smo delali opis mesta Ormož, sem, na žalost, zbolel. Zaradi tega mi je zelo žal, saj sem želel sodelovati s svojo skupino.

Jernej

Všeč mi je bilo, da smo sodelovali, da smo bili dobra skupina in da smo izvedeli nove stvari.

Filip H.

Zelo je bilo lepo, ker smo sodelovali. Uporabljali smo tablice in knjige. Zelo sem se zabavala in nič se nismo kregali.

Ema Š.

GRAD

Grad so začeli graditi leta 1278. V 18. stoletju so naredili grajsko dvorišče. Poslikava notranjosti, ki je vidna še danes, je bila narejena okoli leta 1810 - v času, ko je bil France Prešeren star 10 let.

Po smrti Wilhelma Wurmbrandt - Stuppacha (1914) je grad podedovala njegova vdova, grofica Irma Wurmbrandt-Stuppach. V njem je živel do leta 1945.

Grad je bil na razglednicah od nekdaj zelo priljubljen. V gradu je bila zelo dolgo časa tudi ormoška knjižnica. Se danes je ohranjen manjši del opreme - 52 predmetov.

V gradu je poročna soba. V njem pa je tudi soba, kjer ima župan sobo za sestanke.

Ko smo delali v skupini, mi je bilo fajn. Nismo se kregali. Vsi smo sodelovali. Na koncu smo bili zadovoljni s svojim izdelkom.

Maja V.

Bilo je zelo lepo. Raziskovali smo park. Jaz sem bil skupaj z Janom in Maksom.

Klemen

Bilo mi je lepo. Z našim delom sem bil zadovoljen. Najbolj mi je bilo všeč risanje.

Žiga

Bila sem zelo vesela, da sem lahko sodelovala. Naša skupina je sodelovala zelo dobro. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo iskali slike in podatke.

Marina

RAZISKUJEMO IN ZAPISUJEMO

Ormož

(Predstavitev kraja)

Ormož leži na severozahodnem delu Slovenije. Spada v Podravske regijo in leži na nadmorski višini 218 m. Mesto leži zraven reke Drave. Okrog Ormoža so speljane ceste ter železnica, imamo tudi avtobusni promet. Ta kraj je sestavljen iz Dolge lese, del mesta pa sta tudi zaselka Lenta in Zverinjak.

Prebivalcev je okrog 2000, ukvarjajo pa se z vinogradništvom oziroma s pridelovanjem vin. Ukvarjajo se tudi z industrijo in s trgovino.

Javne zgradbe v tem mestu so: osnovna šola, vrtec, gimnazija, glasbena šola, občina, zdravstveni dom, dom za upokojnence, knjižnica, ljudska univerza, grajska pristava ter muzej. Kulturni znamenitosti predstavljata cerkev sv. Jakoba ter ormoški grad.

Mesto je bilo prvič omenjeno leta 1273, sicer z imenom Holermus, v letu 2023 pa praznujemo 750. obletnico prve omembe mesta. Nekoč je Ormož imel tudi kopaljšče, ki se je imenovalo Majeričovo kopaljšče, nahajalo pa se je zraven reke Drave.

Ormož ima danes svoj časopis, ki se imenuje Ormoške novice, radio z imenom Radio Prlek ter svojo televizijo, in sicer KTV Ormož. Mesto ima tudi znan rokometni klub.

Vsi za enega, eden za vse – Ormož!

Taj Munda, 6. b

OD TU IN TAM

Kolesarski poligon

V mesecu aprilu smo se zbrali v jedilnici, saj je bil tehniški dan, in sicer na temo kolesarski poligon. Učiteljica nas je peljala v učilnico 41. Tam nam je predstavila poligon, tam smo tudi malicali. Po malici smo se odpravili v Mestno grabo. 5. a je šel na pregled koles, mi pa na poligon. Bil je kar težak. Sestavljen je bil iz posameznih postaj. Meni je bila najtežja postaja, ko si moral z eno roko držati vrvico in z drugo peljati kolo v krog. Tudi večina mojih sošolcev je bila enakega mnenja. Čez čas smo se zamenjali. Učenci 5. b smo se razdelili v dve skupini. Pri eni od teh smo pregledali obvezno opremo kolesa oziroma kolesa sta nam pregledala policist in učiteljica. V drugi skupini pa je predavala policistka o pomembnosti čelad in o nevarnosti v prometu. Potem ko sta obe skupini zaključili, smo se posladkali in se še malo vozili s kolesi. Zelo smo se zabavali. Kmalu smo se odpravili nazaj v šolo. Tam smo pojedli kosilo in šli domov. Za nami je bil nepozaben dan. Vsi so bili presrečni. Meni se je zdel ta dan čudovit in prav tako mojim sošolcem.

Leni Majhen, 5. b

Dobila sem bratca

Pred petimi leti je moja mama postala noseča. Vprašala me je, ali želim imeti bratca ali sestrico. Želela sem si bratca. Vedela sem, o čem se gre, da se bom lahko igrala s svojim bratom ali s sestrico. Minilo je osem mesecev in mama je imela kar velik trebuh. Bili smo zelo nestrpni. Izvedeli smo, da je dojenček moškega spola. Po mamu je prišel rešilec in zelo me je skrbelo za njo. Preko telefona smo se pogovarjali vsak dan. Doma smo izbirali imena in zaključili smo, da mu bo ime Aljaž. Po enem tednu so mamu izpustili iz bolnice. V košarici sem opazovala te velike modre oči. Zdaj pa, ko je moj brat star že pet let, se veliko igrava in preživiva veliko časa skupaj.

Kaja Šnajder, 5. b

OD TU IN TAM

Moj kužek

Nekaj dni pred rojstnim dnevom sem bila zelo vznemirjena, saj sem letos imela eno veliko željo – da bi dobila kužka. Upala sem, da se mi bo ta želja uresničila. Končno je prišel težko pričakovani rojstni dan. Bila sem zelo vesela, ko sta mi starša povedala, da se mi bo želja izpolnila in da gremo k rejcu psov. Zelo dolgo smo se vozili, ko je očka ugotovil, da smo se izgubili. Ugasnili so nam telefoni, zato smo bili tudi brez navigacije. Po še daljši vožnji so se starši odločili, da se ustavimo pri hiši, kjer smo vprašali, kje smo in če so že kdaj slišali za tega rejca. Izkazalo se je, da smo že čisto blizu. Po petih minutah vožnje smo prispeli na cilj. Opravičili smo se za zamudo in povedali, da smo se izgubili. Vzeli smo psa, se zahvalili in utrujeni odšli domov. V avtu sem kužka držala in ga poimenovala Bono. Pripeljali smo se domov in šli spat. Najprej sva se z Bonom pocrkljala, potem pa oba zaspala. To je bil zame nepozaben dan in najlepši rojstni dan doslej.

Leni Majhen, 5. b

Počitnice

(Doživljajski spis)

Z družino smo se odpeljali na počitnice. Bili smo v Svetem Juriju in v Puli. Ta dogodek sem doživela lansko leto.

Ko smo prispeli v Sveti Jurij, smo najprej razpakirali prtljago. Potem smo šli na morje iskat školjke in morske živali. Do plaže se nam ni bilo treba peljati, saj je bila naravnost pred nami. Šli smo na veliko plaž, a najbolj nam je v spominu ostala plaža, ki je bila pred nami.

Napočil je čas, da gremo tudi v Pulo. Tam smo bili 7 dni. Zelo sem se zabavala.

Postali smo lačni, zato smo poiskali primerno restavracijo. Ker je ta restavracija bila uspešna, je bila velika gneča. A to ni bil problem. Vrnili smo se v apartma. Zvečer pa smo odšli na koncert.

Naše počitnice so se končale s čiščenjem, saj apartmaja nismo želeli pustiti v neredu. Vsi smo pri tem sodelovali. Gospod, pri katerem smo najeli apartma, je bil čistoče zelo vesel. Po čiščenju smo se odpravili domov.

To dogodivščino bi ponovila še velikokrat.

Flora Čurin, 5. b

Mladi gledališčniki OŠ Ormož

Mlade gledalištnike sestavljamo učenke in učenci, ki obiskujemo 3., 4., 5. in 7. razred. V skupino sta bila vključena tudi naša sošolca iz Ukrajine. Dobivali smo se enkrat tedensko – ob ponedeljkih.

V letošnjem šolskem letu smo pripravili gledališko igro V ozvezdju postelje, avtorja Borisa A. Novaka. Predstavili smo se učencem in učiteljem naše šole, sodelovali smo na kulturnem večeru naše šole ter na območnem srečanju otroških gledaliških skupin Igrajmo se gledališče v Domu kulture v Ormožu.

Ko smo se uvrstili na regijsko srečanje, smo bili zelo veseli in ponosni. Srečanje je potekalo 13. 4. 2023 v Domu kulture Ljutomer.

V skupini smo se zelo dobro razumeli. Ugotovili smo, da je nastop na odru veliko doživetje in skupinski uspeh.

Mladi gledališčniki smo: Nika Breznik Rajšp, 3. a, Tea Smontara, 3. a, Jurij Čurin, 4. a, Daša Gregur, 4. a, Ula Jurčec, 4. a, Gabriel Kolarić, 4. a, Mariia Veka, 4. a, Tymur Veka, 4. a, Teja Kosi, 5. a, Eva Katarina Potočnik, 5. b, Vito Ficko, 7. a, in mentorica Irena Blagovič, prof.

Ula Jurčec, 4. a

ZDRAVKO BERE IN PRIPOROČA

Branje za male bralce

Nina Mav Hrovat: O kraljeviču, ki ni maral brati

Nekoč je živel kraljevič, ki ni maral knjig in se ni hotel naučiti branja. Kralj je strokovnjaku, ki bi sina naučil brati, obljubil, da ga bo zasul z zlatom. Toda vse je bilo zaman, dokler ni deček – kraljevič srečal deklice, ki mu je pod drevesom brala zgodbo o kraljeviču, ki ni maral knjig ... A mu je ni prebrala do konca. Knjigo mu je posodila in kraljevič se je naučil brati, saj je želel izvedeti, kaj se je zgodilo s kraljevičem. Zabavna slikanica, ki vabi v svet branja in domišljije!

(Povzeto po: <https://www.svetknjige.si/izdelek/24484/o-kraljevicu-ki-ni-maral-brati>.)

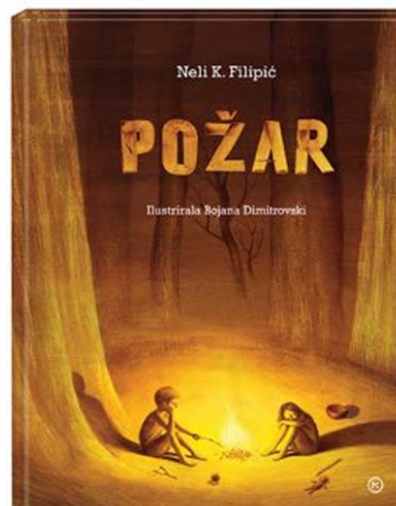
Branje za malce starejše bralce

Neli Kodrič Filipič: Požar

O sobivanju, strpnosti in drugačnosti

Presunljiva pripoved o ljudeh, ki so izgubili dom. Gozdnike iz njihovega gozda prežene požar in znajdejo se v deroči reki. Ljudje jim v pomoč vržejo splav in hrano, a nihče jih noče sprejeti k sebi, vse dokler jih po dolgi in težavni poti reka ne odloži v varen pristan sredi trsja. Ustalijo se in zgradijo novo bivališče ter na široko odprejo vrata vsem prišlekom.

(Povzeto po: <https://www.svetknjige.si/izdelek/20931/pozar>.)

ZDRAVKOVA USTVARJALNICA DOBRIH IDEJ

MAKSI MEHURČKI

(zabava na ulici)

Potrebuješ:

- veliko plastenko soka ali vode,
- škarje,
- manjšo skledo,
- ¼ litra vode,
- 3 žlice detergenta za posodo, gromozanske mehurčke.
- 3 žlice jedilnega olja ali glicerina in
- 4 žlice sladkorja.

Vir: Prostočasnik, poletje 2020

Veliko plastenko prerežeš približno na sredini (pomagajo naj starši). V izrezani rob s škarjami zarežeš zareze, ki naj bodo globoke približno 1 cm.

V skledi zmešaš vodo, detergent, olje (ali glicerin) in sladkor. Mešaš toliko časa, da se sladkor raztopi.

Plastenko z zarezanim robom pomočiš v mešanico, nekoliko dvigneš, da odteče odvečna milnica. Počasi pihaj skozi grlo in delaš gromozanske mehurčke.

Opozorila: Mehurčki, narejeni z oljem, so težji in radi počijo. Mehurčki z glicerinom so lažji in tudi letijo. Pihaj počasi in z občutkom, ne obupaj prehitro, saj vaja dela mojstra.

ZDRAVKOVA USTVARJALNICA DOBRIH IDEJ

RAZIGRANE RIBICE

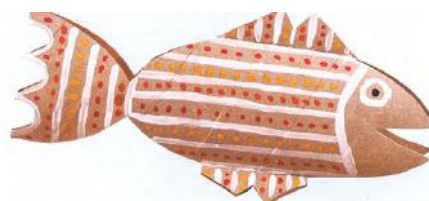
Potrebuješ:

- tulce toaletnega papirja in papirnati brisač,
- svinčnik in škarje,
- vroče lepilo,
- vodene, tempera ali akrilne barve,
- čopič, laks ali sukanec.

Tulec toaletnega papirja sploščiš. S svinčnikom narišeš obliko ribe, kot kaže slika. S škarjami izrežeš ribo, lahko ji z malo spretnosti izrežeš tudi strašne zobe. Iz ostankov tulca izrežeš še plavuti in jih prilepiš z vročim lepilom.

Ribe pobarvaš na obeh straneh. Ko je barva suha, napelješ lak ali sukanec in ribe obesiš.

Vir: Prostočasnik, poletje 2020

JABOLČNE RIBICE

1 Listnato testo na tanko razvaljamo in iz njega s pomočjo kozarca izrežemo oblike ribic.

2 Pekač obložimo s papirjem za peko in ribice razporedimo po njem. S pomočjo čopiča jih premažemo s stopljenim maslom.

3 Jabolka operemo, olupimo, narežemo na čim tanjše rezine in jih razporedimo po ribicah. Za oči uporabimo rozino. Pokapljamo z limoninim sokom in posujemo z malo sladkorja.

4 Pečemo približno 10 minut v pečici, ogreti na 200 stopinj.

Pripravila: Urša Krempf

47

Vir: Zmajček, junij 2012

POLETNE UGANKE

(Mira Voglar)

V vodi živi, žabica ni. Brez rok, brez nog plava naokrog.

(ABIR)

Bela ptica nad morjem leti. Bela ptica se k morju spusti. Bela ptica na morju sedi.

(BELAG)

Sredi rumenega klasja roža rdeča je zrasla. Veter se v polje zaganja, roža rdeča se klanja.

(KAM)

V luknjici živi, čirika: čri, čri, čri.

(KEČIRČ)

KUHAJMO SKUPAJ

Potrebujemo:

- listnato testo
- stopljeno maslo
- jabolko
- limonin sok
- rozine
- sladkor

Liam Ivančič, 2. b

NAŠA USTVARJALNICA

Manca Rajh, 1. a

Dilara Iseni, 1. a

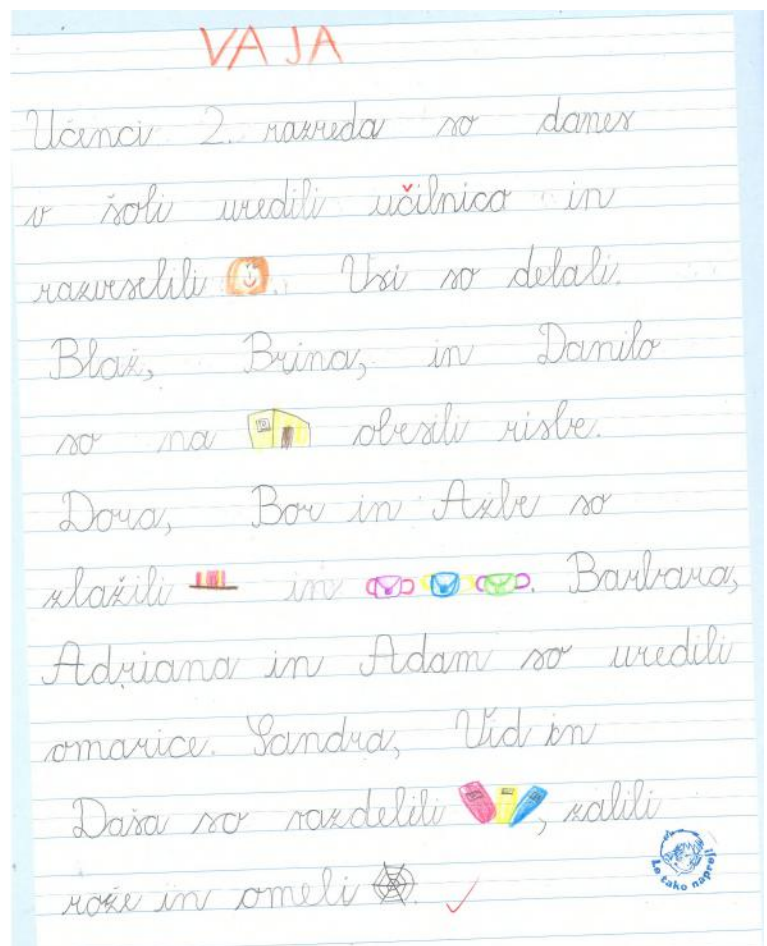
Ela Bolčević, 1. a

Gaja Rotar, 2. a

Zoja Rajh, 1. a

Gaja Rotar, 2. a

NAŠA USTVARJALNICA

DOBRI PRIJATELJI

NEKEGA DNE SO PRIJATELJI MIŠ,
PETELIN, PIKAPOLONICA, POLŽ,
ME DVED, LISICA IN ZAJEC
PREBARVALI STOLP. LISICA JE
PRINE-SLA ČOPIČE IN BARVO
POTEM SO HITRO OPRAVILI DELO.
POTEM SO SE IGRAL Z BALONI.

Fila Kosec Zelenjak, 1. a

Derševni dom

Ko je Lili šla v gozd je
videla da se ji nekaj približuje.
Ni videla kdo je. Bila je
njena prijateljica Lina. Ko je
končno prenehala derševati sta
Lili in Lina šli skakat po
luriah. Tako celo sta se
sabarali, da sta porabili koliko
je ura. Kev je postalo temno, sta
hitro odhiteli domov.

Olivia Čibej, 2. a

Učenci 5. b, Kolo

Učenci 5. b, Kolo

Marko Bezjak, 2. a

Maks Bezjak, 2. a

NAŠA USTVARJALNICA

KDO JE PIKI?

Piki je medved. Piki ne stanije v gozdu, ne v živalskem svetu, ne v cirku, ne v trgovini. Piki stanije v blaku, na četrtem nadstropju, na polici na igračah.

Sofia Grabovec, 2. a

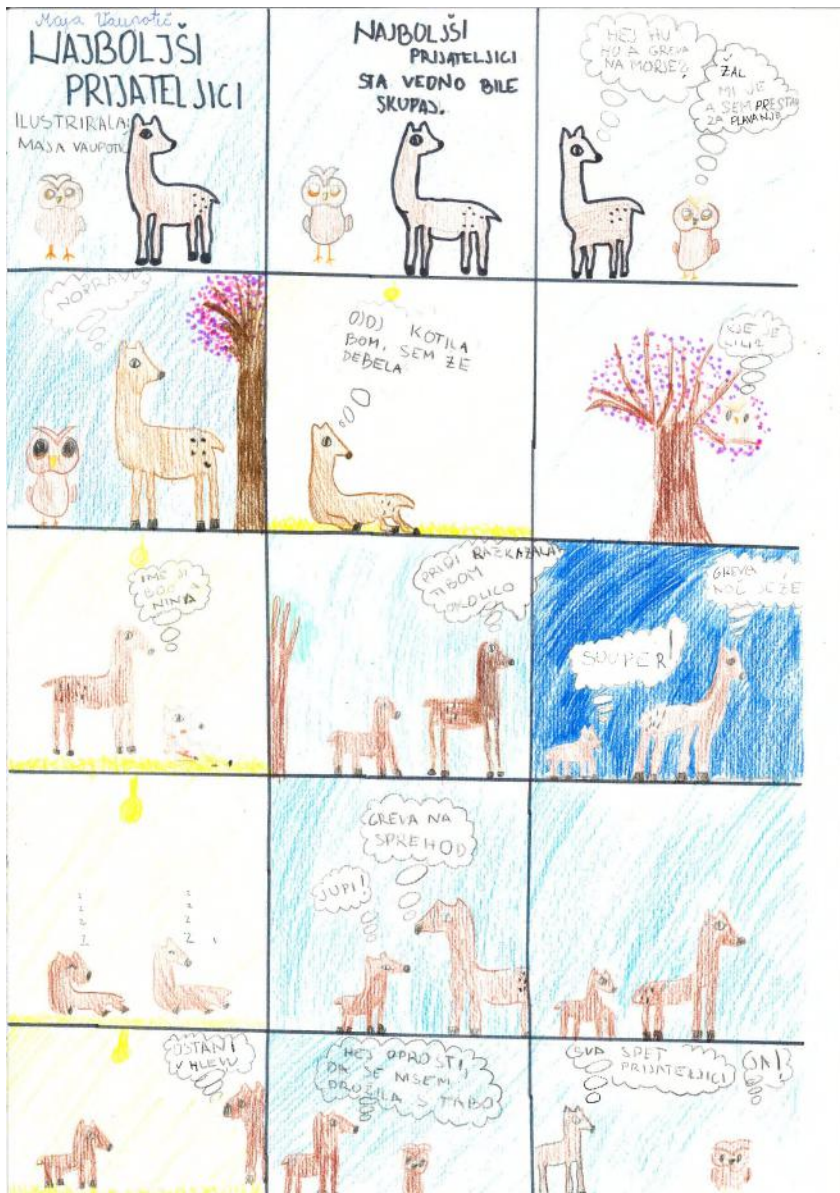

Martin Luknjar, 2. a

LEJLIN SVET

Nekega dne je učiteljica poklicala učence. Učiteljica je rekla da bo danes prišla nova učenka. Otroci so se zelo tako veselili. In je en vprašal kako ji je ime? Ime ji je Lejla. In potem je nekdo potrkal na vrata. Prišla je učiteljica. A ni prišla sama. Prišla je z Lejlo. Ostali se niso poznali Lejle in so jo vprašali koliko je stara. A ni odgovorila. Otroci niso vedeli zakaj ne odgovori. In so vprašali učiteljico. Učiteljica je rekla, da vas ne sliši. Otroci so se želi igri, a jih ni slišala. Hoteli so pomagati, a ji niso mogli nič narediti, ker ni slišala. Tudi Lejla se je hotela igrati, a jih ni slišala. Lejla se je nečesa spomnila. Zna brati. Zna pisati. Napisala je in dala sosolcem. Ko so sosolci prebrali, so napisali in je vse izvedela.

Elena Luteršmit 2. b

Maja Vaupotič, 3. a

Teja Kretič, 2. b

NAŠA USTVARJALNICA

KIARA VESELKO

NEKEGA VEČERA
JE DEKLICA LINA POGLEDA
NA NEBO IN JE VIDLA
ZVEZDO.

ZVEZDICA JE BILA
ZELO LEPA, IN JE
HOTELA DA BI
JO LAHKO PRIJELA.

ZVEZDICA SE JI JE
PRIBLIŽALA DA
JO JE LAHKO
DOSEGLA.

KO SE JE
DOTAKNILA ZVEZDE
JI JE REKLA DA JI
LAHO IZPOVNI 1.
ŽELJA.

ZAŽELELA SI JE
DA BI DOBILA
MUCO, IN ŽELJA SE
JI JE URESNICILA.

Kiara Veselko, 2. b

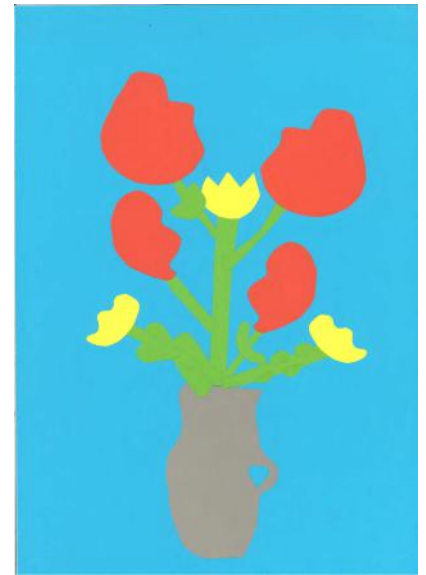

Kiara Veselko, 2. b

Nika Breznik Rajšp, 3. a

NAŠA USTVARJALNICA

Jure Kukovec, 2. b

Ema Rajh, 2. b

Stopinje

1/2cija že nori,
 sto 100pinj za mano beži,
 o ne vem več, kaj je to.
 Kar za 100nj jaz čakam te.

Flora Čurin, 5. b

Tomi Polič Kaluža, 2. b

NAŠA USTVARJALNICA

Luka Rajh, 3. a

Fila Kosec Zelenjak, 1. a

Anže Kaučič, 4. a

Taja Lukaček, 2. a

TONČEK IN REŠEVANJE REK

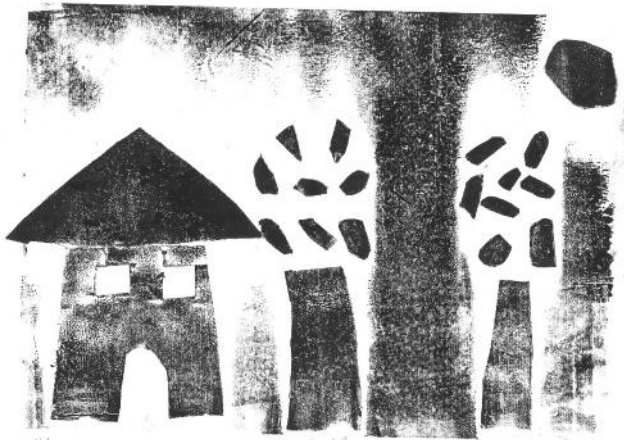
Na EKO dnevu smo ustvarili nadaljevanje knjige Tonček iz drugega razreda.

Kako smo to počeli? Najprej nam je učiteljica dala list in izmislili smo si naslove. Nato smo izbrali učence, ki bi delali eno po eno zgodbo v skupinah. Bilo je zabavno.

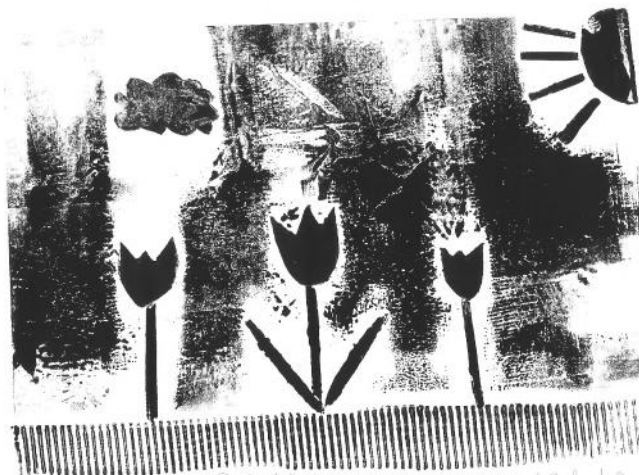
Naša skupina je narisala plažo z milijon smetmi. Ko smo narisali, smo še napisali zgodbo. Vse zgodbe smo dali skupaj po številkah. Naredili smo še platnice, naslov knjige pa je Tonček in reševanje rek.

Nika Breznik Rajšp, 3. a

NAŠA USTVARJALNICA

Niko Rajh, 4. a

Gal Belec, 4. a

Drugačnost

Če si drugačen, to ni narobe.
Sprejeli te bomo takšnega, kot si.
Ne poskusi se spremeniti za druge.

Če se nekomu zdiš nenavaden,
vseeno BODI TO, KAR SI!
In takšnega te imamo RADI!

Flora Čurin, 5. b

Klemen Kaučič, 5. a

Nejc Kretič, 5. a

Tajda Rizman Herga, 5. a

Vid Videmšek, 5. a

NAŠA USTVARJALNICA

Učenci 5. b, Hiše

Teja Kosi, 5. a

Pogled skozi okno iz učilnice 5. a

Učenci 5. a, Cvet

Učenci 5. a, Cvet

David Kaučič, 3. a

NAŠA USTVARJALNICA

Pogled skozi okno iz učilnice 5. a

Gal Sagadin, 5. a

Neža Cimerman, 5. a

Pogled skozi okno iz učilnice 5. a

Kaja Rajh, 5. a

Jaka Jančar, 5. a

Ula Jurčec, 4.a

čebelica in Lili (Klara Praznik, 1. a)

ČEBELICA IN LILI

ČEBELICA JE LETALA PO TRAVNIKU. ZAGLEDALA JE DEKLICO IN JO VPRAŠALA: KAKO TI JE IME? DEKLICA JE ODGOVORILA: IME MI JE LILI. KAKO PA TEBI? JAAA, IME MI JE TINKA. LEPO TE JE BILO SPOZNATI, JE REKLA LILI.

ČEZ NEKAJ ČASA STA POSTALI PRAVI PRIJATELJICI. VIDELI STA TUDI ŠKRATKA. POSTALI SO OGROMNI PRIJATELJI.

PRIŠEL JE ŠE FANT IN JE VPRAŠAL: SEM LAHKO TUDI JAZ V VAŠI DRUŽBI? JA SEVEDA, SO REKLI IN SO ŠLI SKUPAJ SPAT. DRUGI DAN STA SE ČEBELICA TINKA IN LILI SKREGALI. MIDVE SVA NAJPREJ POSTALI PRIJATELJICI IN ZDAJ SVA SOVRAŽNICI, JE REKLA ČEBELICA TINKA. JA TI PA SI GRDA, JE REKLA LILI. NESRAMNA SI VEŠ IN CELI DAN STA SE SAMO PREPIRALI. DRUGI PA SO SE IGRALI IN SE SPRAŠEVALI KJE STA ČEBELICA TINKA IN LILI. PIČILA TE BOM Z ŽELOM JE REKLA ČEBELICA TINKA.

BI SE RAJE NEHALI PREPIRATI? SEVEDA TAKO BO BOLJE JE REKLA ČEBELICA TINKA. LILI, SEDAJ PA SE GREVA IGRAT Z DRUGIMI. JAAAA

KLARA PRAZNIK 1. A

FOTO ZGODBA

Zaključek bralne značke, 17. 5. 2023

Štafeta hvaležnosti, 24. 3. 2023.png

Varnostna olimpijada, 9. 5. 2023

F O T O Z G O D B A

TD Vesoljski center H. P. Noordunga in Hiša eksperimentov Maribor, 5.
4. 2023

Športni dan 7.-9. razred, 23. 3. 2023

Svetovni dan zdravja, 7. 4. 2023

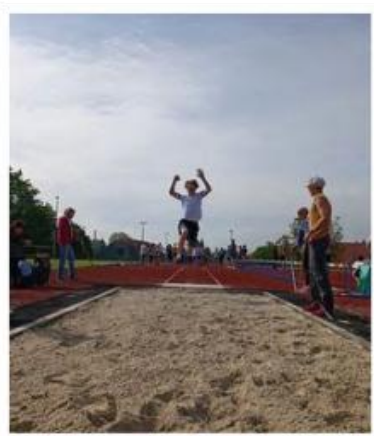

FOTOGODBA

POK eksperimentiranje, 10. 5. 2023

ŠD Atletika, 10. 5. 2023

Pust, 21. 2. 2023

FOTO ZGODBA

Pišem z roko, 24. 1. 2023

Konjeniški dan, 28. 4. 2023

Dan Evrope, 9. 5. 2023

INTERVJU

Vrata pri naši tajnici so bila vselej odprta

Ko se sprehodimo po dolgem hodniku mimo ravnateljve pisarne proti zbornici šole, vmes naletimo na pisarno, ki ima vselej odprta vrata. Tam bomo pri mizi našli prijazno osebo, ki nekaj piše, ureja ali pa ravno kakšnemu učencu ali učitelju pomaga razrešiti vprašanje ali težavo. Ta prijazna gospa je naša tajnica – Anica Krničar. Pisarna z vedno odprtimi vrati je njen delovni prostor že veliko let, zato si težko predstavljamo, da je več ne bo – saj kmalu odhaja v zasluženi pokoj.

V zadnji letošnji številki Ormožančka se ji zahvaljujemo za vso pomoč in oporo, ki jo je nudila vsem nam – hkrati pa ji zastavljamo nekaj vprašanj ...

Ormožanček: Gospa Anica, kar nekaj desetletij opravljate delo tajnice na naši šoli. Se še spomnite prvega leta službovanja in svojih začetkov?

Seveda – zelo živo se spominjam teh dni. To je bilo leta 1985. Takrat smo bili razdeljeni. Učenci od 1. do 4. razreda so pouk obiskovali na Hardeku – v stari šolski zgradbi. Tisti od 5. do 8. razreda pa so pouk obiskovali v sedanji občinski zgradbi. Takrat smo imeli še 3 podružnične šole – Ivanjkovci, Runeč in Hum. Vseh učencev je bilo čez 900. Jaz sem takrat nadomestila tajnico Dragico Zidarič, ki se je upokojila. Ne morem pa mimo imena Pjerina Žnidarič, s katero sem delala še dobro leto, seveda pod budnim očesom takratnega ravnatelja, dr. Bojana Burgarja. Bila mi je mentorica in sodelavka z veliko začetnico. Hvala ji za to.

Ormožanček: Kaj se je skozi leta na šoli najbolj spremenilo?

Najbolj so se spremenili prostorski pogoji dela, saj smo se leta 1989 preselili v takrat novo zgrajeno šolo na Hardeku in v obnovljeno staro »lepotico«. V obnovljeni stari zgradbi so našli svoje mesto učenci I. triade, vsi ostali pa so imeli pouk v novem prizidku. Tudi moja pisarna je v novem prizidku. Ko sem se leta 1989 »vselila« vanjo, je bilo to proti stari »vau« ... Lepo novo pohištvo, računalnik, fax ...

Na stari šoli smo dopise pisali še na pisalni stroj. Najprej mehanski, kjer si moral kar dobro udariti po tipkovnici. Več izvodov smo dobili tako, da smo imeli tanke liste in med njimi indigo. Kasneje smo razmnoževali preko matrice na ciklostilu, kjer smo valj vrteli z ročico, kot bi delali rezance, šele potem so prišli fotokopirni stroji, računalniki, faxi, mobiteli, aplikacije

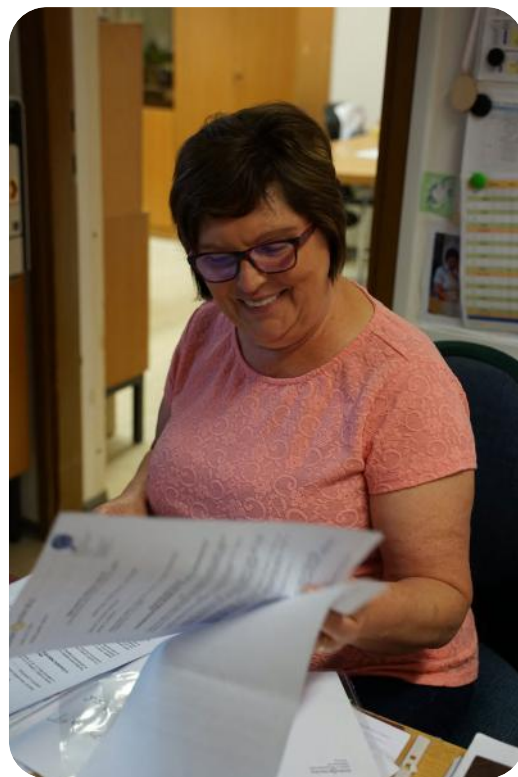
INTERVJU

Ormožanček: Je kakšen dogodek, ki vam je ostal najbolj v spominu?

Ja. Nekoč je bil na naši šoli zaposlen tudi moj mož željko, ki je bil hišnik. Po navadi je nosil brke. Nekoč pa si jih je obril. Manjši učenci (od 1. do 3. razreda) so ga čudno gledali, saj je bil čisto drugačen. Pa se je le eden med njimi opogumil in me prišel vprašat: »Ga. tajnica, kaj če imamo mi novega hišnika? Kje pa je vaš mož? Zakaj ga ni?«

Ormožanček: V naslednjih letih je pred vami prelepo obdobje, ko boste imeli veliko več časa zase in za svoje najbližje. Pa vendar – boste kaj pogrešali vlogo tajnice in OŠ Ormož?

Nekoč sem za časopis Ormožanček že povedala, da sem rada tajnica na OŠ Ormož. Sedaj moram reči, da sem bila rada tajnica na OŠ Ormož. Rada zaradi ljudi in pestrosti dela. Vsak dan, vsako uro, vsako minuto se nekaj dogaja. Prav zaradi tega so tudi moja vrata vedno odprta – za zaposlene, za učence, nenazadnje tudi za obiskovalce. Zaradi vsega tega – predvsem zaradi ljudi in dogajanja – bom verjetno pogrešala vlogo tajnice. Drugače pa, vsaj mislim, da se bom znala zaposliti čez cel dan.

Ormožanček: Bi želeli na koncu tega pogovora kaj sporočiti učencem, učiteljem in vsem ostalim sodelavcem na OŠ Ormož?

Na Osnovni šoli Ormož sem kot tajnica preživela skoraj vso delovno dobo (več kot 38 let).

Bili so dobri in manj dobri časi. Vse je treba vzeti v zakup. Na takem delovnem mestu je potrebno imeti dobro energijo, pa čeprav se pojavijo tudi dnevi, ko ne veš, od kod jo črpati. Včasih je potrebno s kakšno prijazno besedo komu polepšati dan, mu priznati, da je dobro opravil delo, ga vzpodbuditi, ko je na tleh, skratka treba je prisluhniti ljudem.

Vsem sodelavcem hvala, da ste me doživljali in sprejemali takšno, kot pač sem.

Vseh se bom z veseljem spominjala, vseh sodelavcev in generacij učencev, ki so v vseh teh letih zapuščale Osnovno šolo Ormož. NASVIDENJE!

Ormožanček: Tudi vam, gospa Anica, še enkrat: HVALA za vse! Srečno!

POD DROBNOGLEDOM

Postali smo del velike družine učencev OŠ Ormož

Minilo je dobro leto, odkar smo zaradi vojne v Ukrajini zapustili svoje domove in prišli v Slovenijo. Tukaj smo se vključili v življenje šole. Slovenščino se učimo pri pouku, s sošolci med odmori in z učiteljico Ireno Kandrič. Smo del različnih šolskih in obšolskih dejavnosti.

Sem Vlada Shaplavskaja. Živim v Sloveniji, hodim v Osnovno šolo Ormož. Stara sem 10 let. Živim v Ormožu. V Slovenijo sem prišla zaradi vojne v Ukrajini. Imam veliko prijateljev. Imam bratca in sestro.

Ime mi je Tymur. Pišem se Veka. Hodim v Osnovno šolo Ormož v 4. razred. Prihajam iz Ukrajine, tam živim v Kijevu, a rodil sem se v Kazahstanu. V Slovenijo sem prišel zaradi vojne.

Sem Maša Veka. Stara sem 11 let. V Sloveniji sem že eno leto. Prihajam iz Ukrajine. Hodim k računalništvu, tehniki in h gledališkemu krožku. Hodim v Osnovno šolo Ormož v 4. razred.

Vlada Shaplavskaja

Jaz sem Mariia Zhurba. Učim se v 4. razredu. Stara sem 9 let. V Ormožu treniram z mažoretkami. Rada rišem. Moja najljubša učna ura je ura matematike.

Mariia Veka, 4. a

POD DROBNOGLEDOM

Jaz sem Illia Shaplavskiy in hodim v 4. razred. Že eno leto treniram nogomet v NK Ormož. Rad igram rokomet, nogomet, košarko, odbojko in rad plavam. Rad tudi igram igrice na računalniku. Pri pouku imam rad matematiko, šport in likovno umetnost. Imam dobre sošolce in učiteljico.

Sem Viktoriia Onyshchenko, rada rišem, gledam Anime in poslušam glasbo. Stara sem med 11 in 12 let in obiskujem 5. razred. Obožujem money, lahko tudi kaj narišem po naročilu. Ko imam prosti čas, gledam posnetke na YouTube-u.

Sem Arina Shaplavska, obiskujem 7. razred. Rada imam pogovore s sošolci in aktivno življenje v šoli (tekmovanja, pohod v gozd, športne dneve). Rada imam učitelje in njihov prijazen odnos do otrok, poklicno usmerjanje. Všeč so mi tudi dnevi dejavnosti po Sloveniji, ki širijo obzorja. Hvala za spoznavanje slovenskega jezika in slovenske tradicije.

Veliko časa porabim za učenje na daljavo. V prostem času se ukvarjam z rokometom, risanjem in s kiparjenjem. Hvala za pomoč in podporo vsem učiteljem in učencem.

Sem Maksym Onishchenko in sem star 12 let. V prostem času rad igram računalniške igre. Rad se tudi vozim s kolesom in igram nogomet.

Sem Diana Sivachenko. Učim sem v ukrajinski šoli na daljavo in v slovenski šoli. V slovenski šoli mi je všeč skoraj vse. Rada imam to, da se pouk konča hitro po eni uri popoldan. V šoli delajo zelo dobri učitelji, čudoviti kuharji. Ja, v Sloveniji v šoli zelo dobro jemo. Najlepša hvala šoli in vsem za topel sprejem.

Sem Davyd Shaplavskiy. Star sem 13 let in hodim v 7. b Osnovne šole Ormož. V glasbeni šoli igram na bobne. Rokomet igram v ekipi Jeruzalem Ormož. V šoli obiskujem izbirna predmeta likovno snovanje in šport za zdravje. Uspešen sem tudi pri matematiki, zgodovini in geografiji.

RAZRED SE PREDSTAVI

8. B SE PREDSTAVI

Učenci 7. B smo sodelovali v projektu Zapestnice prijateljstva. Spletli smo 114 zapestnic in ob tem spoznali, da lahko naredimo nekaj dobrega. Našli smo način, kako se umirimo, spoznali smo, da so nitke kot naši odnosi in da je prijateljstvo gnezdece, spleteno iz pisanih nitk zaupanja.

7. B SE PREDSTAVI

RAZRED SE PREDSTAVI

9. B SE PREDSTAVI

6. B SE PREDSTAVI

Skeniraj QR-kodo in si
oglej njihovo predstavitev.

OD TU IN TAM

Obisk knjižnice v okviru projekta Rastem s knjigo

13. februarja 2023 smo učenci sedmih razredov obiskali Knjižnico Franca Ksavra Meška Ormož in se družili v projektu Rastem s knjigo.

Ko smo prišli v knjižnico, nas je sprejela knjižničarka, ki nam je predstavila program COBISS in njihovo spletno stran. Razdelili smo se v pare in dobili nalogo, da s pomočjo programa COBISS poiščemo na lističih navedena gradiva. V samih gradivih smo iskali medsebojne podobnosti.

V okviru projekta so nam podarili knjigo Reformatorji v stripu avtorja Boštjana Gorenca in ilustratorja Jaka Vukotiča. Pridobili smo veliko koristnih informacij, ki jih bomo lahko uporabili v prihodnosti. Tia Pevec, 7. b

OD TU IN TAM

Otroško gledališče OŠ Ormož

Na začetku šolskega leta nam je učiteljica ponudila možnost sodelovanja pri izbiri besedila za gledališko predstavo, ki bi jo uprizorili. Imeli smo ogromno idej, predlogov, zamisli, pa vendar se nam nobena ni zdela ta prava. Dokler nismo sklenili, da besedilo napišemo sami. Učiteljica je prisluhnila našim željam, dodala nekaj svojih in tako je nastalo besedilo za gledališko predstavo z naslovom Trojici za hrbtom.

Ko smo imeli besedilo, pa so sledile vaje. Najprej bralne, potem pa na odru. Pridno smo se jih udeleževali, saj nas druži veselje do gledališke igre in odra. Na vajah je bilo vedno veliko zabave, pa tudi resnega dela. Učiteljica je bila vedno pripravljena prisluhniti našim idejam, ki so nastajale med pripravljanjem predstave. Veliko smo se pogovarjali o izbiri scene, glasbe, kostumov, se učili vživeti v svoj lik in ga čim bolj pristno predstaviti, iskali načine, kako se znebiti treme in predvsem UŽIVATI na odru. Vsak je predstavljal lik, ki ga je pomagal soustvarjati. To se nam je zdelo zelo dobro. Kot kraj dogajanja smo izbrali šolo, zato tudi ni bilo prevelikih težav pri sproščenosti na odru.

S predstavo smo želeli publiko zabavati. Zadovoljni smo z našim končnim izdelkom. Udeležili smo se območnega srečanja otroških gledaliških skupin. Strokovna spremljevalka je ocenila, da si zaslužimo uvrstitev na naslednjo, to je regijska raven. Uspešno smo se predstavili tudi vsem učencem naše šole in širši javnosti na kulturnem večeru. Čeprav smo se dotaknili dokaj občutljive tematike, smo skušali s humornimi trenutki razbliniti resnost in jo prikazati v drugačni luči. Zavedamo pa se, da je publika raznolika družčina tako ali drugače kritičnih posameznikov, ki so sporočilo naše predstave razumeli in sprejeli na svoj način.

Biti del skupine, ki ustvari v nekem krajšem časovnem obdobju gledališko uprizoritev, je posebno zadovoljstvo, čeprav je bilo včasih zelo naporno, ko smo imeli še veliko ostalih šolskih obveznosti. Ves trud pa smo dobili vsekakor poplačan, ko smo našo predstavo Trojici za hrbtom tolikokrat uspešno odigrali.

Maruša Juršič, 6. a, Zala Kociper, 6. a, in mentorica Aleksandra Kociper

Medobčinski parlament

V torek, 28. marca, smo se učenci Lan žalar, kot predsednik skupnosti učencev šole, ter Vid Korpar in Lava Dajčbauer udeležili medobčinskega Otroškega parlamenta v okviru Zveze prijateljev mladine Slovenije. Parlamenta smo se udeležile osnovne šole: Ormož, Velika Nedelja, Središče ob Dravi, Sveti Tomaž, Stanka Vraza in Ivanjkovci.

Mladi parlamentarci smo razpravljali o osrednji temi Duševno zdravje otrok in mladih oz. o štirih podtemah: Kaj je duševno zdravje; Vpliv okolja na moje duševno zdravje; Moji viri pomoči; Spremembe za krepitev mojega razvoja.

V sejni sobi gradu Ormož so nas najprej nagovorili župan Občine Ormož, gospod Danijel Vrbnjak, župan Občine Središče ob Dravi, gospod Toni Jelovica, in strokovna delavka Občine Sveti Tomaž, gospa Blanka Kosi Raušl. Nato smo se v dveh skupinah udeležili dveh delavnic o duševnem zdravju, kjer smo temo lahko še podrobneje spoznali. Po teh aktivnostih smo se vsi predstavniki šol odpravili v sejno sobo gradu Ormož, kjer smo najprej imeli kratek kulturni program, ki ga je pripravila letošnja organizatorica medobčinskega parlamenta OŠ Sveti Tomaž, nato pa smo vse šole predstavile aktivnosti iz svoje šole na temo duševno zdravje. Po predstavitvah smo imeli debato, kjer smo bili izzvani, da podamo svoje mnenje in predloge. Po debati je sledila podelitev priznanj vsem sodelujočim mladim parlamentarcem. Na 33. nacionalnem Otroškem parlamentu meseca aprila v Ljubljani je naše območje letos zastopala OŠ Sveti Tomaž.

Lava Dajčbauer, 7. a

Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo

Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo je res lep dogodek, ki ga spremljam že od 4. razreda dalje in sem se ga vedno udeležila kot pevka. Najprej sem nastopala v mlajši kategoriji učencev do 5. razreda, potem pa še v starejši, namenjeni učencem od 6. do 9. razreda. V 6. in 8. razredu sem nastopila tudi v finalu – to je bila res lepa izkušnja, še posebej zame, ki rada pojem.

OD TU IN TAM

Vsako leto si izbereš pesem, ki ti je všeč, in se udeležiš tekmovanja, tam pa slišiš tudi ostale učence iz sosednjih šol. Prireditev organizira Radio Tednik Ptuj, na festivalu pa se predstavijo pevci iz cele Slovenije.

Letos smo se tri devetošolke odločile, da še zadnjič nastopimo na festivalu. Skupaj smo zapele Meta Kociper in Elena Hudin iz 9. a in Neža Kralj iz 9. b. Na idejo smo prišle tako, da smo se pogovarjale, kaj bo letos katera pela, nato pa smo se odločile, da bi skupaj zapele pesem "Mamma Mia" skupine Abba, kjer bi se lahko predstavile z večglasnim petjem, kar nam je velik izziv.

Na šolskem predizboru smo se v starejši kategoriji uvrstile na javno prireditev v Domu kulture Ormož, kjer nas je strokovna komisija izbrala za nastop v polfinalu.

Komaj čakamo, da se udeležimo tega nastopa, na katerem nam sama zmaga sicer ni pomembna. Najpomembnejša je izkušnja in seveda zabava, ki smo jo imele na vajah. Vse smo zelo dobre pevke in prijateljice, zato je letos izkušnja še bolj posebna.

V mlajši kategoriji se je v polfinale uvrstila petošolka Teja Vaupotič, ki je s pesmijo Klare Jazbec "Največ" prepričala strokovno komisijo. Želimo ji lepo izkušnjo in veliko lepih trenutkov v glasbeni karieri.

Me devetošolke se od festivala s tem nastopom poslavljamo, saj je namenjen le osnovnošolcem. Verjamem, da bomo pele še naprej. Želim pa si, da sodelovanje OŠ Ormož na tem festivalu ostane še naslednja leta, saj imajo tako mladi pevci možnost, da se predstavijo javnosti.

Neža Kralj, 9. b

3. seja Otroškega občinskega sveta Občine Ormož

Seja je potekala v sredo, 19. 4. 2023. Dopoldne smo se zbrali v grajskih prostorih, natančneje v sejni sobi Občinskega sveta Občine Ormož. Skupaj s predstavniki ostalih osnovnih šol Občine Ormož smo razpravljali o možnostih preživljanja aktivnega prostega časa osnovnošolskih otrok. Predstavniki naše šole smo bili: Jaka Vaupotič, Luka Tušek, Lili Kosec in Pino Komloš Sok. Na seji so bili prisotni še mentorji, ravnatelj, ravnateljice, župan Občine Ormož, gospod Danijel Vrbnjak, direktorica Občinske uprave, gospa Milena Debeljak, in vodja Oddelka za gospodarske dejavnosti, razvojno planiranje in pravne zadeve, gospa Mateja Zemljak.

OD TU IN TAM

Sejo je vodila županja Otroškega občinskega sveta Občine Ormož, učenka OŠ Velika Nedelja, Klara Lia Žuran. Najprej smo potrdili dnevni red. Nato je vsaka šola predstavila rezultate ankete, ki je bila izvedena med vsemi učenci naših šol. Učenci OŠ Ormož večinoma preživljajo svoj prosti čas aktivno, vključeni v različne športne klube in društva. V tovrstne dejavnosti se vključujejo zaradi zadovoljstva, druženja s prijatelji, pridobivanja novih znanj in izkušenj ter zabave. Do informacij o delovanju društev in klubov pridejo preko različnih njim dostopnih kanalov. Menijo, da je v občini dovolj možnosti in priložnosti za vključitev h klubom in k društvom, ki jim omogočajo aktivno preživljanje prostega časa.

Sejo smo zaključili s postavljanjem vprašanj županu Danijelu Vrbnjaku. Pogovorili smo se o temah, ki bi jih lahko obravnavali na prihodnjih sejah Otroškega občinskega sveta.

Gospa Mateja Zemljak nam je predstavila še certifikat Mladim prijazna občina, ki ga ima Občina Ormož.

Po seji smo v Mladinskem centru Ormož imeli krajšo predstavitev učiteljice Simone Jurčec, ki nas je navdušila z raziskovanjem in odkrivanjem zakladov s pomočjo aplikacije Geocaching. Odpravili smo se tudi na teren in preizkusili aplikacijo v praksi.

Po druženju v naravi smo se vrnili v Mladinski center Ormož in prigriznili okusne pice ter popili svež sok. Tako se je zaključilo naše druženje.

Zdi se mi, da s tem, ko se udeležiš tovrstne javne seje, pridobiš veliko novih izkušenj. Dan mi je bil zelo všeč.

Lili Kosec, 7. a

Ob dnevu Evrope

V torek, 9. 5. 2023, smo se ob dnevu Evrope otroci in mladostniki osnovnih šol iz bližnje okolice, otroci ormoškega vrtca in ormoški gimnazijci udeležili dogodka, ki se je odvijal pred glasbeno šolo v Ormožu. Na dogodku smo našo šolo predstavljale učenke 8. razreda, Taja Arnuš, Maša Rajh in Nana Voršič, in učenca 7. razreda, Timotej Pintarič Perša in Nino Bogdan.

OD TU IN TAM

Na naši stojnici smo razstavili izdelke učencev 6., 7. in 9. razreda, ki so jih pripravili na tehniškem dnevu. Ponudili pa smo tudi sendviče, ki so nastali v okviru raziskovalne naloge Segni v tünko in so jih lahko obiskovalci prireditve tudi poskusili. Starostna skupina obiskovalcev ni bila omejena, saj so prišli tudi otroci iz vrtca in upokojeanci. Obiskovalci so se pri naši stojnici dolgo zadrževali, saj so uživali v prleških sendvičih in ob razstavi izdelkov. Sendviče smo morale izdelovati kar hitro in sproti, saj so jih obiskovalci stojnice oboževali. Po urah nestrpnega pričakovanja skrivnostnega pevca je na oder prišel Nipke. Zapel nam je svoje pesmi, čeprav med občinstvom ni bilo pretiranega navdušenja. Ob koncu prireditve smo pospravile našo stojnico in odšle nazaj v šolo, kjer smo na odru postavile razstavo izdelkov naših učencev.

Nana Voršič in Taja Arnuš, 8. a

VRTNARČEK

V tem šolskem letu sem obiskovala krožek, ki se imenuje Vrtnarček in ga vodi učiteljica Nataša Rizman Herga. Krožek je potekal ob četrtkih, 6. uro.

V tem letu smo pridelali veliko rastlin, kot so: sladki krompir, paradižnik, avokado, kumare, papriko, zeleno bučo, rumeno bučo, družinsko srečo in še veliko drugih sadik.

To smo počeli tako, da smo posejali semena, ki smo jih pridobili iz plodov. Semena za zeleno in rumeno bučo sem prinesla jaz.

Sama sem jih vzela iz buč in posušila, da smo jih potem lahko posadili. Nekatera semena smo si izposodili v knjižnici, kjer imajo banko semen. Dali so nam tudi zelišča, ki smo jih posadili pred šolo, kjer imamo veliko zelišč, kot so: mačja meta, ananasova meta, ameriški slamnik, žajbelj, posadili pa smo tudi jagode.

Vsa semena smo posejali v zemljo in pridno zalivali. Ko so zrasle, smo jih presadili v večje lončke, da so rastline imele prostor za rast. Večino rastlin smo vzgojili v učilnici, paradižnik pa smo sejali zunaj, pred šolo, kjer smo lončke tudi pustili.

Ko so rastline bile dovolj velike, smo jih odnesli na tržnico, kjer smo jih prodajali obiskovalcem, ki so nam dali prostovoljne prispevke in tako nagradili naš trud.

Vrtnarčka obiskujem že drugo leto, ker mi je zelo všeč. Najbolj mi je všeč to, da skrbim za rastline in jih opazujem, kako rastejo. Za krožek sem se odločila, ker že od nekdaj rada skrbim za rastline in rože, v šoli pa smo veliko skrbeli za atrij, kar mi je bilo zelo všeč.

Tina Lukman, 6. a

BILI SMO USPEŠNI

Uspeh mladih raziskovalcev in podjetnikov

V tem šolskem letu so pod budnim spremstvom mentoric nastale tri raziskovalne naloge iz različnih področij. Vse tri naloge so se uvrstile tudi naprej na državno srečanje mladih raziskovalcev Slovenije, ki je potekalo na Srednji poklicni in tehniški šoli in Gimnaziji Murska Sobota.

Idejo Smart Bin so ustvarili učenci 9. razreda: Tim Šoštarič, Lan Žalar in Jaka Vaupotič, in sicer pod mentorstvom učiteljic Nine Rajh in Maje Korban Črnjavič, z namenom, da bi gospodinjstvom in drugim potencialnim potrošnikom omogočili bolj ekonomično ravnanje z odpadno embalažo. Naloga je nastala znotraj področja Elektrotehnika, elektronika, robotika. Učenci so si zamislili pametni koš – Smart Bin, ki bi s pomočjo potisne platforme zmanjšal volumen odpadne plastične embalaže. S tem bi uporabnikom omogočili ekonomično ravnanje z odpadki, rešili pa bi tudi problem, s katerim se v sodobnem času srečuje veliko ljudi, tj. kopičenje odpadke. Znotraj področja Ekonomija ali turizem je nastala zanimiva naloga z naslovom Segni v tünko, ki so jo pod mentorstvom učiteljic Urške Stanko in Stanke Hebar ustvarile učenke 8. razreda: Taja Arnuš, Maša Rajh in Nana Voršič. Lastna izkušnja slabega poznavanja tradicionalnih prleških jedi je v učenkah vzbudila željo po raziskovanju, zato so sestavile prleški sendvič, ki vsebuje tradicionalne prleške jedi: domači kruh, meso iz »tünke«, »zobl«, čebulo in zelenjavo. Sestavine sendviča so žele prilagoditi vsem uporabnikom, zato so sestavile še veganski prleški sendvič, ki je prav tako sestavljen iz lokalnih dobrot: domačega kruha, bučnega namaza, čebule in zelenjave. Prleški sendvič bi tako ponujali kot lokalno jed, ki bi jo lahko turisti in drugi gostje prleške pokrajine poskusili na različnih turističnih destinacijah, kar bi obogatilo lokalno ponudbo in dalo dodaten Obe inovativni ideji so učenci predstavili najprej na šolskem tekmovanju v »pitchingu« pod okriljem SPIRIT Slovenije. Na šolskem tekmovanju sta ekipi dosegli priznanje strokovne žirije, Segni v tünko pa tudi nagrado občinstva. Ekipi sta se predstavili še na Podjetniškem izzivu za mlade, v organizaciji ZRS Bistra Ptuj, kjer je prleški sendvič dosegel prvo mesto po glasovanju občinstva.

Ekipa Smart Bin je sodelovala na podjetniškem tekmovanju Popri in se med vsemi prijavljenimi ekipami uvrstila med 12 najboljših ekip v Sloveniji, na državnem tekmovanju pa je dosegla 2. mesto v državi.

BILI SMO USPEŠNI

Tretjo raziskovalno nalogo z naslovom Lego rampa so ustvarili devetošolci: Jan Štibler, Jure Kosi in Uroš Bauman pod mentorstvom učiteljic Mateje Brumen Štibler in Darje Horvat. Naloga je nastala znotraj raziskovalnega področja Arhitektura, gradbeništvo ali promet. Svoje raziskovanje so pričeli z vprašanjem o tem, ali je mesto Ormož prijazno gibalno oviranim osebam. Med raziskovalnim sprehodom skozi mesto so opazovali in iskali ovire, na katere lahko gibalno ovirane osebe na invalidskem vozičku naletijo. Pričeli so razmišljati, na kakšen način bi lahko sami pripomogli k temu, da bi mesto Ormož postalo mesto po meri invalidov.

Med brskanjem po spletu so naleteli na članek o klančini iz lego kock. Ker sami zelo radi ustvarjajo z lego kockami, so se odločili, da sestavijo klančino, ki bo osebam na invalidskem vozičku omogočila dostop na do sedaj nedostopnem mestu. Idejo o klančini so najprej zasnovali s pomočjo programa SketchUp-3D, njihovo vodilo pa je bilo zgraditi klančino iz lego kock, po kateri se bodo osebe na invalidskih vozičkih brez težav zapeljale v Zavod za turizem Ormož.

Znotraj podjetništva in pod mentorstvom učiteljice Janje Rudolf pa je nastala še ena zanimiva podjetniška ideja dveh devetošolk Katarine Bezjak in Neže Luknjar z naslovom Cvetka. Dekleti sta se znotraj tekmovanja Popri predstavili na državnem tekmovanju. Cvetka je testo za pico, ki je narejeno iz popolnoma naravnih lokalnih sestavin in je brez moke. Primerno je za tiste, ki prisegajo na zdravo prehrano, se izogibajo kvasa ali moke ter imajo težave z glutenom ali laktozo.

Osnova za testo je cvetača, ki ji dodamo mlete lešnike, ribani sir, jajce in sol. Testo bi prodajale predpripravljeno (za kratek čas toplotno obdelano – predpečeno) in vakumsko pakirano. Testo bi kupec lahko uporabil tudi na druge načine - kot nadomestek kruha (na primer kot osnovo za kanapeje, namaze in narezek, za sendviče) ali kot samostojni prigrizek. Testo Cvetka bi se tako prodajalo v trgovinah z živili, na lokalnih tržnicah ter v specializiranih trgovinah z zdravo prehrano, kar bi obogatilo ponudbo in kupcem omogočilo večjo izbiro.

Nina Rajh, prof.

NeJaJu in animirani filmčki

Začelo se je v tretjem razredu, ko sta Jaka Vaupotič in Jure Kosi z učiteljico Natašo Rizman Herga prišla na idejo, da bi tekmovali na državnem tekmovanju v izdelavi animiranega filma v okolju Power Point. Fanta sta se navdušeno želela preizkusiti na tem področju. Ker sta potrebovala še en dekliski glas, sta me vprašala, ali želim tudi jaz sodelovati, in tako smo prišli do našega prvega animiranega filmčka, ki se je imenoval Cirkus NeJaJu.

MED KNJIŽNIMI POLICAMI

Takrat smo na tekmovanju osvojili 1. mesto v nižji kategoriji. Bili smo šokirani, saj nismo pričakovali tako visoke uvrstitve. Ko smo se drugič, to je bilo že v petem razredu, odpravili na isto tekmovanje, smo še manj pričakovali visoko uvrstitev, vendar smo dosegli 2. mesto v srednji kategoriji – s filmčkom Raketa NeJaJu. Nato pa smo se letos – zdaj že kot devetošolci – še enkrat odločili za ta projekt in tako smo se 11. 5. 2023 odpravili v Ljubljano na OŠ Vižmarje Brod in tam v eni in skupni kategoriji zopet dosegli 2. mesto – tokrat s filmčkom Kako so Butalci širili cerkev. S tem se je naša pot sodelovanja končala. Animacije sta delala Jure in Jaka, jaz pa sem napisala scenarij ter posodila glas. Fanta sta risala računalniške like, dodajala glasbo, medtem ko sem jaz še narisala kaj z roko, če je bilo treba. Vsi trije smo zelo hvaležni ostalim prisotnim, ki so nam posodili glasove v projektih, največja zahvala pa gre naši mentorici, učiteljici Nataši Rizman Herga. Lepo je bilo sodelovati z vsemi tremi in vedno znova, ko smo se udeležili tekmovanja, sem bila prav vesela, da smo tako prijetno sodelovali, saj je bila to res lepa izkušnja.

Neža Kralj, 9. b

Bralna značka na OŠ Ormož

V letošnjem šolskem letu je tekmovanje za bralno značko uspešno zaključilo 195 učencev od 1. do 9. razreda. Zlatih značkarjev, ki so pridno brali vseh devet let, pa je devet.

17. maja nas je v Domu kulture na zaključni prireditvi obiskala pisateljica in dolgoletna učiteljica, knjižničarka ter pedagoginja Barbara Hanuš. Srečanje smo organizirali v dveh starostnih skupinah. V prvi so bili učenci od 1. do 4. razreda, v drugi pa od 5. do 9. razreda.

Ker dobro pozna otroke in njihov svet, so njene zgodbe otrokom pisane na dušo. Otroci so njeno zanimivo pripovedovanje poslušali z odprtimi očmi in usti, saj je svoje bogate izkušnje znala predstaviti na zanimiv in igriv način. Na koncu so vprašanja otrok kar deževala.

Skupaj smo preživeli zelo prijeten dopoldan z upanjem, da bo naslednje leto bralcev še več.

Slavica Šajnović, knjižničarka

Vzgojna vrednost književnih besedil in sodobna mladina

Ni skrivnost, da sodobna mladina nerada bere oziroma ne bere za sprostitev, temveč branje jemlje kot muko in prisilo. Ampak je branje res tako mučno ali pa se ga preprosto ne lotimo za to, da bi v branju uživali, ampak zgolj, da bi zadovoljili naše učitelje?!

V devetem razredu smo obravnavali besedila Ivana Cankarja in Otona Župančiča. Kljub temu da so njuna dela stara skoraj sto let, spadajo v slovensko klasiko in so zelo pomembna za našo književnost. Branje klasičnih besedil je za nas mlade pomembno, saj si lahko lažje predstavljamo, kakšno je bilo življenje včasih, pa tudi zato, da lahko primerjamo spremembo v slogu pisanja nekoč pa do danes in si tako še bolj krepimo svoj besedni zaklad.

MED KNJIŽNIMI POLICAMI

Sporočilo Cankarjeve črtice Bobi, ki smo jo letos brali, nam sporoča, da krivice, ki smo jo nekemu naredili, ne bomo nikoli resnično pozabili. To sporočilo pa lahko povežemo tudi s Cankarjevim življenjem, saj je tudi sam do smrti živel v krivici in si ni nikoli odpustil za obnašanje do svoje mame, ki je bila za njega pripravljena narediti vse. Pesem Žebljarska pa govori o zapletenem življenju delavcev v kovačnici in razkriva njihovo trpljenje. Obe besedili imata socialno tematiko, saj govorita predvsem o težavah v družbi. Njuni sporočili sta zagotovo aktualni še danes, saj se s podobnimi težavami srečujemo še danes, vendar na milejši način.

Večina mladostnikov bi rekla, da se iz literature ne moremo naučiti nič, vendar se motijo. Veliko besedil nam lahko predstavi različne težave, s katerimi se srečujemo ljudje. V preteklosti so to bile predvsem težave, povezane z denarjem in ozemljem, v današnjih časih pa so to bolj težave, s katerimi se srečuje mladima sama. Bolj ali manj so to težave s prehranskimi motnjami in socialnimi omrežji. Vsa daljša besedila, kot so romani, so zato tudi zelo vzgojna, saj je velika verjetnost, da medtem ko beremo, naletimo na stvari, s katerimi se spopadamo tudi mi. Tako se lahko skozi poučno besedilo sami osredotočimo na svoje težave in jih poskušamo tako odpraviti.

Mija Kirič in Neža Kralj, 9. b

Prebrali smo knjigo Micka išče srečo

Gregor Vrhovnik, ki je napisal knjigo Micka išče srečo, ni pravi pisatelj. Je predvsem ljubitelj živali in narave. Ko je postal lastnik psičke Micke, se je odločil, da skupaj napišeta knjigo, ki bo namenjena ljubiteljem živali, predvsem pa vsem ljudem, da bi se zamislili o tem, kako včasih človek grdo ravna z živalmi v svojo korist. Gregor je tudi vegetarijanec, nedolgo nazaj pa je posvojil še dve izgubljeni mucici.

Knjigo Micka išče srečo je ilustrirala Nataša Borenović, v knjigi pa so dodane tudi fotografije Micke in njenega lastnika Gregorja.

Zgodba na rahlo domišljjski način prikaže resničen svet človeka in živali. Glavni osebi sta Micka in Gregor. Gregor v prvi osebi prične pripovedovati zgodbo o svoji psički Micki. Micka je mešanček bele barve s črnimi in rjavimi lisami. Po značaju je radovedna, pogumna, nagajiva, rada koplje luknje na vrtu, hkrati pa je prestrašena, ko zunaj grmi. Rada ima svojega človeka Gregorja, predvsem pa ima rada tudi druge živali in jih želi rešiti iz trpljenja, ki jim ga povzroča človek.

MED KNJIŽNIMI POLICAMI

Ko je bilo nekega dne Micki dolgčas, se je odpravila na podstrešje. Tam je našla skrinjo, v kateri je pisalo: KDOR TO BERE, NAJ POIŠČE SREČO TISTIM, KI JE NIMAJO. Naslednje jutro se je zato odpravila na pot. Njena dogodivščina se je začela. Najprej je srečala pujska. Bil je osamljen – vse, kar je imel, je bila ena zvezdica. Micka ga je vzela s sabo in srečala sta krokodilčka, ki so ga želeli ubiti in njegovo kožo uporabiti za modne dodatke. Nato so Micka, pujsek in krokodilček prišli do restavracije. Rakec je živel v akvariju in čakal na kruto usodo, da bi ga ljudje pojedli. Ker je Micka hotela vsem živalim nuditi srečo, ga je vzela s sabo. Na poti so zagledali stavbe z velikimi vrati in tovornjake. Vse živali so počakale zunaj, ona pa je iz radovednosti vstopila. V kletkah so bile zaprte kokoške. Zasmilile so se ji, eno je uspela vzeti s seboj. Njihova dogodivščina se je nadaljevala. Prispeli so do cirkusa. Od navdušenja so najprej pohiteli k stojnicam s slaščicami po sladkorno peno. Za šotorom je Micka našla privezanega slončka, ki je pot nadaljeval z njimi. Prišli so do kravice in njenega telička - bila sta toliko oddaljena, da se nista mogla dotakniti. Mati si je zaželela, da vzamejo le telička, saj nikoli ni bil svoboden. Naslednji je bil hermelinček. Iz njegove kože bi naredili krzno za oblačila, zato so ga rešili. Na koncu so še srečali dva kužka, zajčka in miško. Na njih so znanstveniki v laboratorijih opravljali različne teste in poskuse za kozmetične izdelke.

Naposled so vse živali skupaj z Micko prispele na hrib. Tam so vsi zagledali mavrico ter našli srečo. Vse živali so bile brez sreče, osamljene in ogrožene, čeprav so se sprjaznile s svojo usodo, dokler jih ni obiskala Micka in jim povedala, kako trpijo in naj se pustijo rešiti.

Sporočilo te knjige je, da če ne želimo imeti živali, si je raje ne kupimo. Zelo veliko živali trpi zaradi ljudi. Človek včasih velikokrat niti ne pomisli, da zaradi njegove zabave, hrane, zdravil in kozmetike trpijo in umirajo nedolžne živali.

Srečo vedno lahko najdemo. Še posebej lepo pa je, če jo pomagamo najti tudi drugim. Ljudje se premalo zavedamo, kako pogosto živali zaradi nas trpijo, zato je pomembno, da jim pomagamo, da jih ne mučimo, ampak jih spoštujemo.

Iz knjige sva se naučila, da moramo vedno pomagati in da skupaj zmoremo vse. Knjigo priporoča mlajšim, saj je zelo poučna, prav tako pa vsem ljudem, ki imajo radi živali. Midva sva jo mlajšim vrstnikom predstavila tudi na eni od delavnic v okviru Rap, vsi »Mickini bralni tačkarji« pa smo se v mesecu maju srečali z Micko in njenim Gregorjem, ko sta nas obiskala na šoli.

USTVARJALNICA

Julija Ivanuša, 8. b

Denis Haliti, 8. a

Olivia Vočanec, 8. a

Moje sanje z balonom

Z balonom poletim,
uresničujem si sanje.

Ko pa letim,
tudi drhtim
in se vanje potopim.

Zaradi poletja
iz daljave slišim krik,
ne morem zaustaviti petja,
zaželim si le dotik ...

Ota Šimon in Edona
Iseni, 6. b

USTVARJALNICA

Lisica in kokoš

Nekoč sta živeli lisica in kokoš. Lisica je vsak dan hodila opazovat kokoš, ki se je pasla za ograjo. Lisica je bila zelo lačna in jo je hotela pojesti, zato je izkopala luknjo in splezala v njo. Kokoš jo je videla in stekla proč. Lisica jo je lovila in se utrudila. Kokoš pa je med tem časom stekla po ostale kokoši in lisico so začele kljuvati. Lisica je na koncu poginila, saj so jo kokoši pojedle. Nauk te basni je, da se stvari v življenju lahko hitro spremenijo in da pametnejši lahko premaga močnejšega.

Vid Kukovec, 7. a

Maša Rajh, 8. b

Zara Neža Potočnik, 8. b

Alek Zadavec, 8. a

Ella Naja Tušek, 8. a

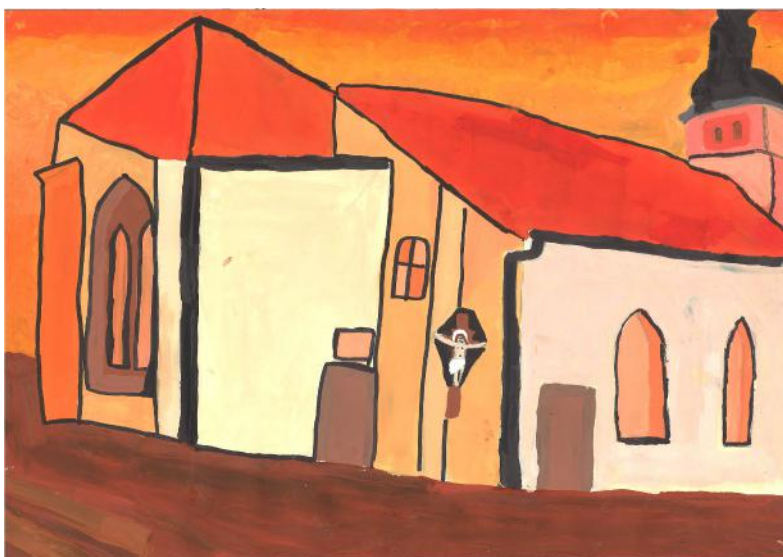
USTVARJALNICA

Tia Pevec, 7. b

Žana Trop, 7. b

Tjaž Karo, 8. a

Tena Lazar, 8. b

Miha Dogša, 8. a

Neža Lušanc, 8. b

USTVARJALNICA

Stiven Prapotnik, 8. b

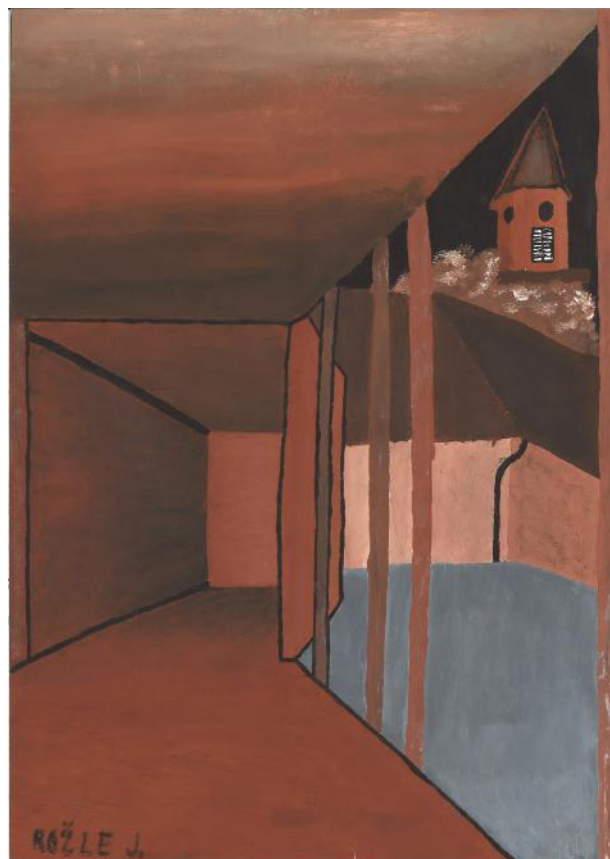
Tanja Berlak, 8. b

Tinka Prapotnik, 8. b

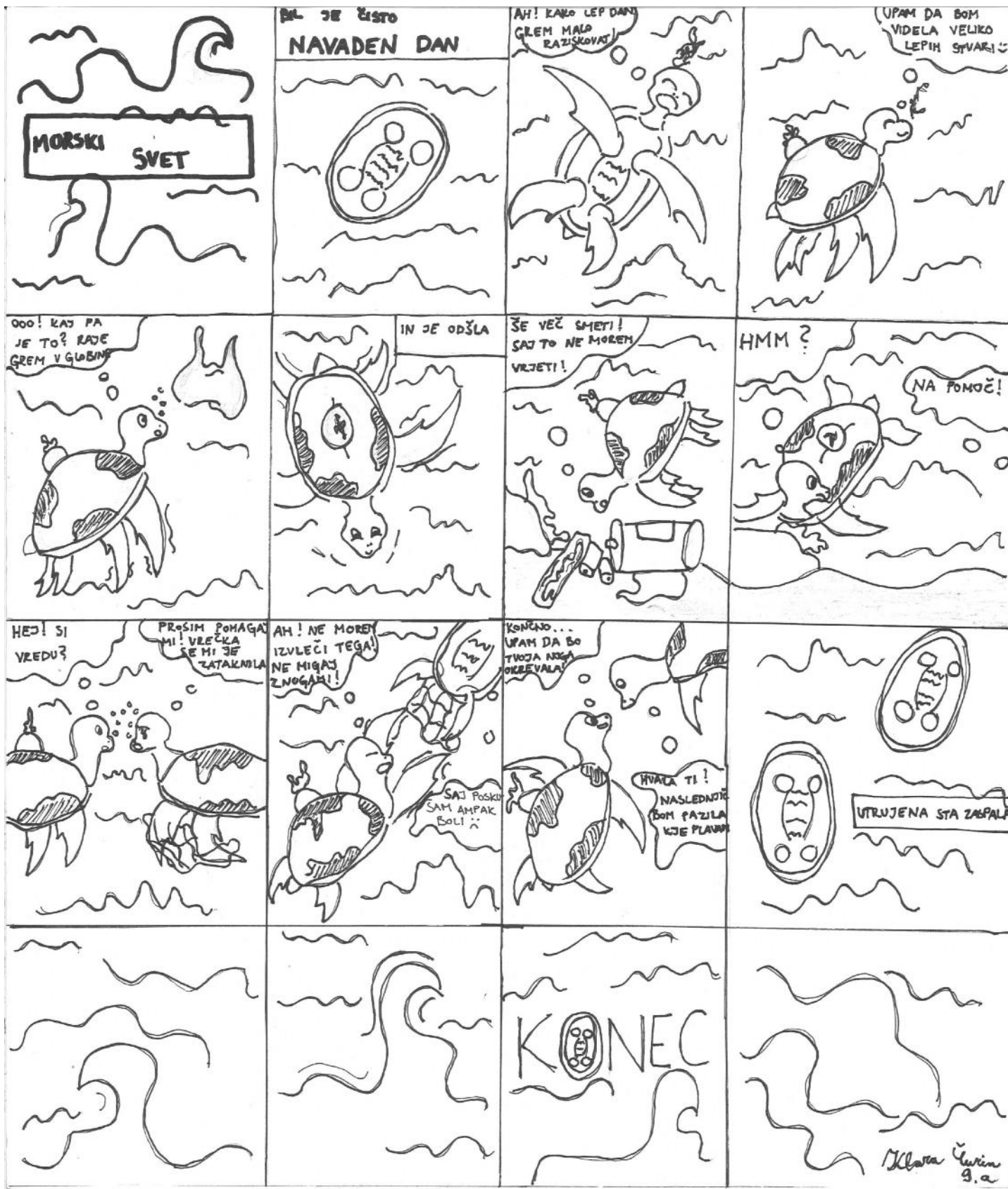

Michelle Jeannine Göbel Fridrih, 8. b

Rožle Jurčec, 8. a

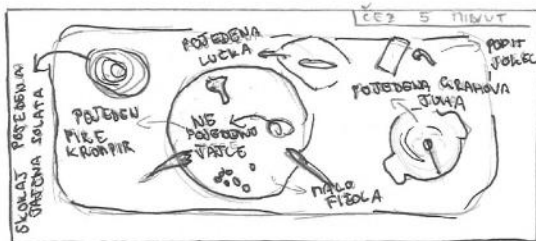
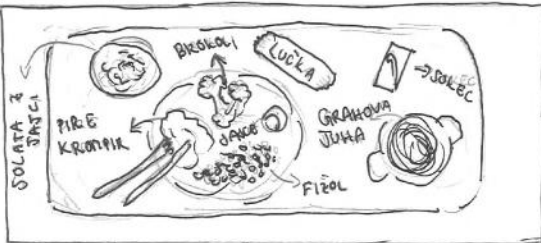
EKO STRIP

Klara Čurin, 9. a

EKO STRIP

POSKUSITI NI GREH!

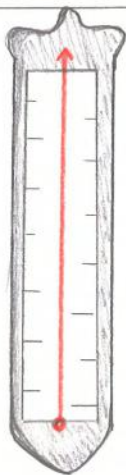
NEŽA KRALJ
IN
MIJA KIRIČ

Neža Kralj in Mija Kirič, 9. b

EKO STRIP

Podnebne
spremembe

Zemlja se
čez leta
vedno bolj
segreva.

Ledeniki se talijo,
ogrožajo živali.

Globalno segrevanje
povzroča številne požare.

izsušeni potoki

suša povzroča
primanjkovalje pridelka.

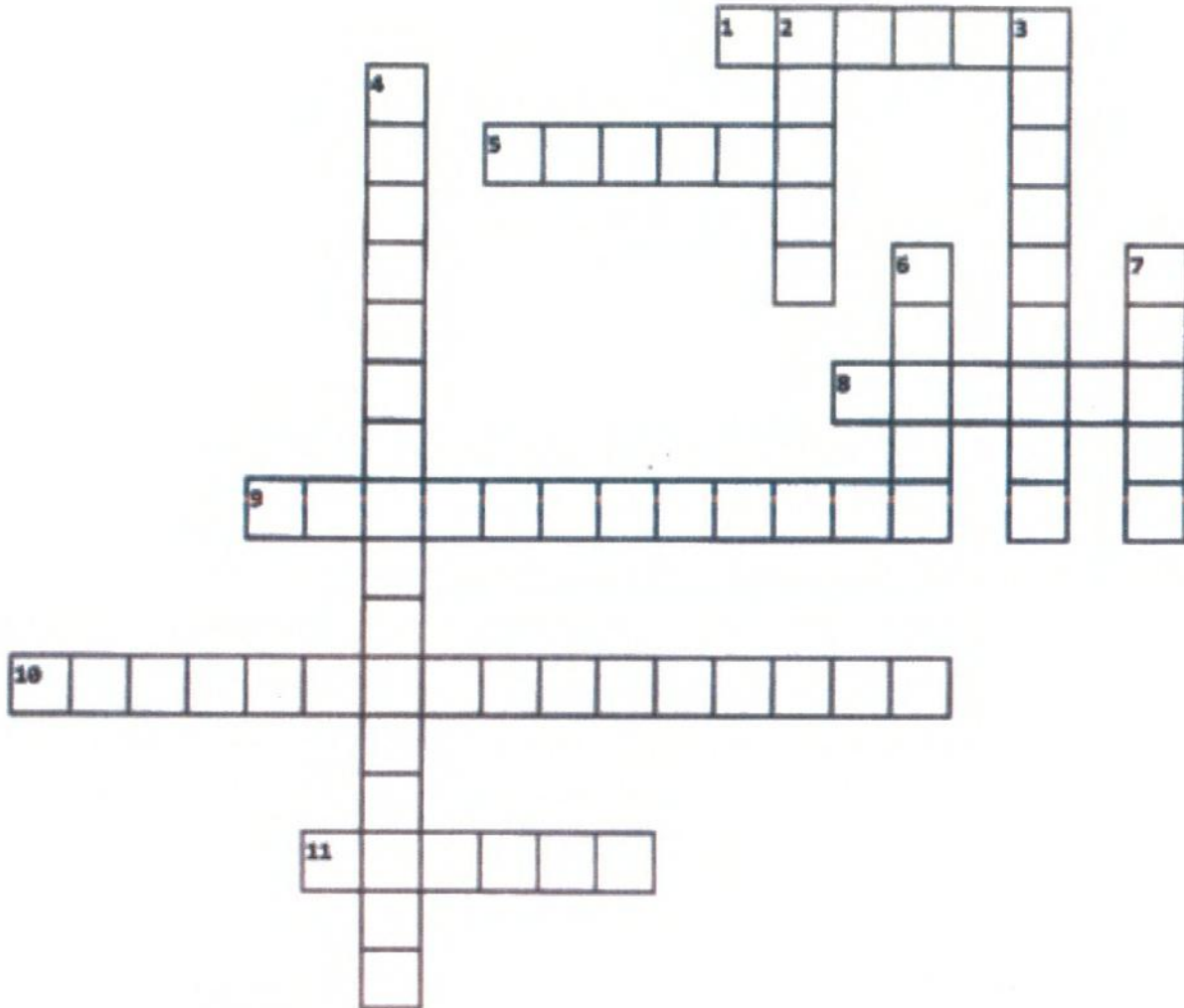
Pomagati moramo,
preden bo prepozno.

KONEC

Sara Lukman

KRIŽANKA

VODORAVNO

1. Naslov Osnovne šole Ormož.
5. Pripomoček za označevanje besedila.
8. Predmet, s katerim popraviš besedo, napisano s kuljem.
9. Šolski predmet v učilnici 35.
10. Šolski predmet, pri katerem ustvarjamo.
11. Drugi izraz za platenko.

NAVPIČNO

2. Zaprt prostor, v katerem so rastline.
3. Prostor, v katerem so knjige.
4. Pasma psa, ki se prične na Z.
6. Številke od 1 do 5, ki jih dobimo v šoli.
7. Šolski predmet, ki se začne na Š in ga imamo radi.

DEVETOŠOLCI MAHAJO V POZDRAV

Prišel je čas, ko se moramo devetošolci posloviti od osnovne šole, učiteljev, ravnatelja, drugih delavcev.

Naša pot na OŠ Ormož se je začela, ko smo leta 2014 postali prvošolčki in prvič sedli za osnovnošolske klopi. Iz majhnih prvošolčkov, ki so z rumenimi rutkami veselo hodili v šolo, smo hitro zrasli v tretješolce in s tem postali najstarejši v prvi triadi. V četrtem razredu smo kot drugi starejši učenci na urniku dobili angleščino. Dve leti kasneje smo končno dočakali, da smo se lahko selili iz učilnice v učilnico. Z vstopom v tretjo triado so se naše šolske obveznosti z vsakim letom večale. In nenadoma smo se začeli zavedati, da se naša osnovnošolska leta bližajo koncu.

Postali smo deveti razred, postali smo tisti, ki smo jih kot prvošolčki vedno občudovali, postali smo najstarejši učenci na šoli in s tem dobili vlogo biti zgled mlajšim. V teh devetih letih smo se skupaj smejali in včasih tudi jokali in kar je najpomembnejše, spletali prijateljstva, ki so skozi naše šolanje postajala močnejša. Vsak dan, ki smo ga preživeli skupaj, ni bil vedno vesel ali zabaven, vendar nam je uspelo premagati tudi te dni in se prebiti skozi. Kljub temu da že vsi komaj čakamo počitnice, se bomo vedno z veseljem spomnili časa, ki smo ga preživeli skupaj.

Neskončno smo hvaležni vsem učiteljem, ki so se za nas borili in poskrbeli, da smo uspešno zaključili našo osnovnošolsko pot. Hvaležni smo tudi vsem drugim delavcem šole in seveda tudi našim staršem, ki so nam vedno v podporo.

Dunja Grabovac,
9. b

